

Jan Jaskanis

Cecele, pow. Siemiatycze

Informator Archeologiczny : badania 3, 182-183

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CECHLE, pow. Siemiatycze

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Białymstoku

Badania prowadził mgr Jan Jaskanis. Finansowało Muzeum Okręgowe w Białymstoku. Czwarty sezon badań. Cmentarsysko kultury wenedzkiej, grupy wschodnio-pomorsko-masowieckiej z późnego okresu rzymskiego.

Prace skoncentrowane były w południowo-wschodniej części cmentarsyska, niszczonej orką. Na powierzchni 1000 m² odkryto 139 grobów płaskich ze 141 pochówkami oraz uchwycono rubież cmentarsyska. Podobnie jak w latach ubiegłych przewodnią formę stanowiły pochówki bespopielnicowe w kolistych lub owalnych jamach średnicy do ok. 1 m i głębokości do 0,6 m od powierzchni. Odkryto też 5 pochówków szkieletowych, orientowanych głowami na północ. Cztery z nich należały do osobników dziecięcych, jeden do człowieka dorosłego. Niektóre pochówki ciałopalne i szkieletowe występowały pod brukami kamiennymi. W dwóch z nich - jednym szkieletowym i jednym ciałopalnym, pomiędzy kamieniami znaleziono kamienie żarnowe z żaren obrotowych, co jest pewną nowością na tym cmentarsysku, ponieważ znaleziska takie wiązały się z grobami kurhanowymi.

Większość pochówków należy do wyposażonych /83,7%. Spośród nich 19% zawierało jedynie ułamki ceramiki. W wyposażeniu dominowały szpilki /28%, grzebienie /28%, paciorki /27%, sprząski /13,5%, naczynia /18%. Występowały też wisioriki wiaderkowate, przęśliki, okucia końca pasa, igły. Znotowano też 1 egz. noża żelaznego, pierwszy na tym cmentarsysku oraz żelazny grot strzały. Spośród wszystkich dotychczas odkrytych wyposażeniem swym zwraca

uwagę pochówek bespopielnicowy. W skład inwentarza wchodzi 2 sprzączki brązowe, okucie końca pasa, ułamki grzebieni, ułamki naczyń oraz wykonane z brązu pinceta, nożyce, brzytwa i nóż.

Eksplozacja dokonana w 1969 roku samyka w zasadzie badanie grobów płaskich. Do sbadania pozostają jeszcze 4 groby kurhano- we typu "rostożckiego".

CIECIERZYN, pow. Kluczbork

patrz okres lateński

DOBIESZEWICE, pow. Mogilno

Pracownia Archeologiczno-

Stanowisko 1

Konserwatorska P.P. PKZ

Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Makiewicz /autor sprawozdania/ i Ryszard Mazurowski na zlecenie ZJBKDW we Włocławku. Pierwszy sezon badań. Osa- da z I-IV wieku i VIII-XI wieku.

Stanowisko leży na zachodnim brzegu jeziora Pakoskiego na płaszczyźnie wysoczyznowej i stoku wysoczyzny tuż obok brzegu jeziora, zajmuje obszar około 300 x 100 m. W warstwie kulturowej, o miąższości dochodzącej do 100 cm. zauważono wyraźną sekwencję chronologiczną. Na samym dnie występuje ceramika z przełomu okre- su późnolateńskiego i wczesnorzymskiego /zgrubiałe facetowane krawędzie, naczynia beczułkowate/, wyżej ceramika z wieków I-III /csernione fragmenty waz i pucharów, ornament meandrowy/, jeszcze wyżej ceramika z okresu późnorzymskiego /m.in. ceramika siwa/, a u samego stropu warstwy ceramika wczesnośredniowieczna z niewiel-